

רשומות

קובץ התקנות

6 באפריל 2020

8461

י"ב בניסן התש"ף

עמוד

1038 תקנות שעת חירום (נגיף הקורונה החדש) (עבודת נשים), התש"ף-2020

תקנות שעת חירום (נגיף הקורונה החדש) (עבודת נשים), התש"ף-2020

בתוקף סמכותה לפי סעיף 39 לחוק יסוד: הממשלה¹, מתקינה הממשלה תקנות שעת חירום אלה:

1. בתקופת תוקפן של תקנות שעת חירום אלה, יקראו את חוק עבודת נשים, התשי"ד-1954² (להלן – חוק עבודת נשים), כאילו בסעיף 9א(ב), בהגדרה "פגיעה" בהכנסה, אחרי פסקה (2) בא:

(3) הוצאת עובדת או עובד לחופשה ללא תשלום, ביוזמת המעסיק, לתקופה שלא תפחת מ-30 ימים ולא תעלה על 60 ימים, ובלבד שמתקיימים כל אלה:

(א) הוצאת העובדת או העובד לחופשה ללא תשלום אינה קשורה לעילה שבשלה חלה הגבלה על פגיעה בהכנסתם לפי סעיף זה;

(ב) המעסיק עשה מאמצים למצוא לעובדת או לעובד עבודה מתאימה אחרת באותו היקף משרה ובלי לפגוע בתנאי עבודתם, ולא מצא עבודה כאמור ערב הוצאתם לחופשה ללא תשלום;

(ג) העובדת או העובד נתנו את הסכמתם בכתב להוצאתם לחופשה ללא תשלום;

(ד) המעסיק החליט על הוצאת העובדת או העובד לחופשה ללא תשלום לאחר שהתקיים אחד מאלה:

(1) פעילות עסקו הוגבלה או צומצמה לאחר הכרזת שר הבריאות לפי סעיף 20(1) לפקודת בריאות העם, 1940³ (בסעיף זה – הפקודה), כי המחלה הנגרמת מנגיף הקורונה (Novel Coronavirus 2019-nCoV) היא מחלה מידבקת מסוכנת, עקב הגבלות או צמצומים שנקבעו בצו לפי הפקודה או בתקנות שעת חירום לפי סעיף 39 לחוק יסוד: הממשלה, או עקב הוראות והנחיות שניתנו על ידי גורם מוסמך והובילו לצמצום פעילותו העסקית;

(2) פעילות עסקו צומצמה בשל מתן שירות לעסק שפעילותו הוגבלה או צומצמה בנסיבות כאמור בפסקת משנה (1) או בשל ביצוע עבודה בעבור עסק כאמור;

(ה) התפקיד שביצעו העובדת או העובד אצל המעסיק הוא חלק מהפעילות שהוגבלה או צומצמה כאמור בפסקת משנה (ד), והמעסיק הוציא לחופשה ללא תשלום נוסף על העובדת או העובד כאמור עובדים נוספים מאותו טעם או עובדים נוספים שלא חלה לגביהם הגבלה לפגיעה בהכנסה לפי סעיף קטן (א); פסקת משנה זו לא תחול אם עסקו של המעסיק בכללותו חדל לפעול בעת שהעובדת או העובד הוצאו לחופשה ללא תשלום או אם העובדת או העובד הם העובדים היחידים בעסקו של המעסיק;

(ו) לעניין הוצאה לחופשה ללא תשלום של עובדת בהיריון – תאריך הלידה המשוער של העובדת לא חל ב-30 הימים שבתוכן לאחר מועד הוצאתה לחופשה;

¹ ס"ח התשס"א, עמ' 158.

² ס"ח התשי"ד, עמ' 154.

³ ע"ר 1940, תוס' (1), עמ' (ע) 191, (א) 239.

(ז) על העובדת או העובד לא הוחל הסכם יציאה לחופשה כהגדרתו בתקנות שעת חירום (הרחבת הסכם יציאה לחופשה על המגזר הציבורי הרחב בשל נגיף הקורונה החדש), התש"ף-2020⁴.

2. אין בהוראות תקנות שעת חירום אלה כדי לגרוע מכל זכות או חובה המוטלות על מעסיק או על עובד לפי דין, הסכם קיבוצי או חוזה עבודה, אלא אם כן נאמר במפורש אחרת בתקנות שעת חירום אלה.
3. תקנות שעת חירום אלה יחולו לעניין עובדת או עובד שהוצאו לחופשה ללא תשלום ביוזמת המעסיק, החל מיום י"ט באדר התש"ף (15 במרס 2020) (בתקנות אלה – המועד הקובע) או לאחוריו; ניתן לגבי עובדת או עובד כאמור היתר לפי סעיף 9א לחוק עבודת נשים ערב תחילתן של תקנות שעת חירום אלה, יראו את ההיתר כאילו ניתן ביום הוצאת העובדת או העובד לחופשה ללא תשלום או במועד הקובע, לפי המאוחר מביניהם.
4. מעסיק שהגיש בקשה לקבלת היתר לפי סעיף 9א לחוק עבודת נשים לפני יום תחילתן של תקנות אלה (בסעיף זה – יום התחילה), ובקשתו אינה עומדת בתנאים לקבלת היתר לפי סעיף 9א כנוסחו בתקנה 1 לתקנות שעת חירום אלה, יודיע למשרד העבודה הרווחה והשירותים החברתיים כי בקשתו אינה עומדת בתנאים כאמור וכי הוא מבקש שבקשתו תידון בהתאם להוראות סעיף 9א כנוסחו ערב יום התחילה.

י"ב בניסן התש"ף (6 באפריל 2020)
(חמ 6032-3)

בנימין נתניהו
ראש הממשלה

⁴ ק"ת התש"ף, עמ' 840.

